

Iroto, un centre de desenvolupament per a la dona a Nigèria

El desenvolupament humà i social depèn en gran part de l'educació. Compaginar la feina, que moltes dones africanes han de realitzar per mantenir la família, i la formació és el sistema escollit per Iroto per fomentar el desenvolupament i l'esperança.

09/12/2012

Educational Cooperation Society és una organització nigeriana sense ànim de lucre que té com a finalitat posar en marxa projectes que promoguin l'educació, el benestar social i la dignitat de la persona segons els principis cristians. Un dels primers projectes, Iroto Rural Development Centre, va néixer fa més de vint anys, quan els representants locals d'Iloti i dels petits poblats d'Iroto i Abidagba, que formen part de l'Àrea Municipal d'Itamapalo, van assignar-li 20 acres de terra verge.

"Quan vam començar el 1986, -relata Jane Ohale, una de les pioneres del projecte-, ens vam adonar que teníem al davant una tasca exigent. La majoria de les dones que viuen en l'ambient rural es dediquen al conreu de *casabe* i el processament de *gari*. El *casabe* és el tubercle del qual es fa el *gari*, aliment bàsic i font d'ingressos familiars, però el seu

cultiu i preparació suposa un gran esforç i exigeix molt temps".

En efecte, per obtenir els resultats esperats, les dones han de llaurar manualment la terra, sembrar i collir. Després ve un llarg procés de pelar, remullar, moldre i fregir. La calor del clima tropical juntament amb la humitat, habitualment del 90%, fan el treball encara més difícil. "S'entén -continua Jane- que les dones recelessin, al principi, de venir a Iroto per rebre classes. Per part nostra volíem introduir un altre tipus de collites, per exemple el conreu de fruites i verdures, per així millorar la dieta familiar".

Les primeres classes, malgrat tot, van ser un èxit. En poc temps, en efecte, les alumnes van aprendre manualitats que els van permetre tenir més temps per cuidar les seves famílies i que alhora van facilitar la possibilitat d'augmentar els ingressos

i de millorar així el nivell de vida i el de les famílies. Es va començar per impartir lliçons de puericultura i administració de la llar, i més tard es van desenvolupar programes d'agricultura i manualitats. Moltes dones van manifestar interès per la costura, la fabricació de catifes, de sabons, espelmes, per aprendre a teixir cistelles i a confeccionar ornaments variats. La idea original preveia que les alumnes poguessin realitzar aquests treballs a casa, per a l'ús propi o per generar ingressos. Per valorar l'impacte que va tenir Iroto entre la població, és convenient conèixer la situació socioeconòmica d'aquesta zona de Nigèria, on les dones es casen molt joves i els marits no solen destacar per un gran sentit de responsabilitat vers les necessitats familiars: de fet, per un motiu o un altre, les dones acaben per fer totes les feines de casa, també les agrícoles o ramaderes.

'Educational Cooperation Society', a través de l'organització 'Women's Board ', es va comprometre també a donar cursos d'anglès -llengua oficial del país i mitjà imprescindible per poder comunicar-se-, de relacions humanes, de comportament social, etcètera. El contingut d'aquestes classes reflecteix una visió cristiana de la vida, una concepció de l'home que transcendeix la mera satisfacció de les necessitats de subsistència. En l'origen i en l'arrel de les activitats educatives que es desenvolupen a Iroto estan els ensenyaments de sant Josepmaria Escrivà, fundador de l'Opus Dei, sacerdot que predicà la crida universal a la santedat, a una santedat que s'aconsegueix mitjançant el treball i les ocupacions ordinàries realitzades cara a Déu.

Al llarg d'aquests vint anys de treball al sud-oest de Nigèria, a 100 quilòmetres de Lagos, les persones que han treballat en aquest projecte

educatiu han hagut de superar no poques dificultats i barreres. El mur més alt ha estat potser el de la superstició i la sospita. No va ser fàcil que les persones natives acceptessin ser ajudades. Paula, que ha estat a Iroto des de 1996, ha experimentat aquests recels: "Tot i parlar el dialecte Yoruba, els primers anys em va costar molt guanyar-me la confiança i l'amistat de la gent. Però, ara ja intercanviem preocupacions i alegries, i puc dir que sóc una d'ells".

Un petit hospital

Entre les necessitats primordials de la província de Itamapako hi ha la salut. Sense ella, altres plans de solidaritat possibles són irrealitzables o perden efectivitat. Per això, en els terrenys del Centre de Desenvolupament Rural Iroto es va dur a terme la construcció d'Abidagba, un centre de salut de

primers auxilis i de cura de malalties bàsiques.

Per construir el centre sanitari Abidagba van fer falta diners, que es van aconseguir gràcies a la generositat de moltes persones. Entre els benefactors de Abidagba, es troba la família German Dominick, que, en sentir parlar d'aquest projecte, va realitzar una significativa donació. Per aquest motiu, l'hospital va ser construït en honor del seu fill Andreas, mort en un accident de cotxe a Alemanya, que sempre havia mostrat un interès particular per Àfrica i pels projectes de solidaritat que es podien dur a terme en aquest continent. També Mans Unides, una organització espanyola que impulsa projectes similars arreu del món, va col·laborar amb Abidagba.

El Centre de Salut va ser inaugurat el 6 de desembre de 1996. Han estat necessaris diversos anys perquè el

personal mèdic comptés amb la confiança de la població. En aquests anys, els pacients de Abidagba s'han multiplicat i és indubtable que els índexs de sanitat a la zona s'han elevat notablement. Wachera, infermera kenyana que treballa al Centre des de la seva inauguració, sosté que poc a poc la cultura sanitària ha anat calant en les famílies. "Moltes vegades, la principal causa de la desnutrició dels nens i de les infeccions dels joves era la ignorància. Gràcies a les classes i consells sobre com portar una vida sana, ha disminuït el nombre de malalties per família".

És evident que aquesta educació mèdica és urgent a l'Àfrica. "Quan la malària rebrota, per exemple, la gent és capaç de reconèixer els símptomes, i saben llavors que han d'anar al centre de salut per rebre el tractament. La malnutrició, que era una malaltia corrent quan

començàvem el nostre projecte, ha desaparegut pràcticament gràcies a que ara coneixem millor les necessitats nutricionals. La població és pobra, però poden sobreviure i mantenir sans els fills amb els productes de la terra. La millora que apreciem és realment esperançadora", explica Wachera.

Moltes històries

Com assenyala una de les pioneres d'Iroto, "la gent aquí, especialment les dones, tenen una vida molt dura. Intentem donar-els-hi formació i els mitjans necessaris per millorar la qualitat del seu treball i de la seva vida familiar". A Iroto, explica, es té molt present que el desenvolupament humà i social de l'entorn depèn en gran part de la dona i del seu nivell educatiu. És a la llar on les persones adquireixen els hàbits bàsics de conducta i es forgen les virtuts cristianes: s'aprèn a servir

i a treballar pels altres. A Iroto es coneixen moltes històries, de persones i de famílies que han trobat harmonia i equilibri.

Oluwakemi Otesoga, una nena indigent, estava parcialment cega a causa d'una retinopatia congènita. La malaltia va empitjorar ràpidament i la seva mare, sense recursos econòmics, estava desesperançada. Es tractava d'un cas complicat, una infermera de Abidagba va acudir a una escola per a cecs, que hi ha a Lagos, i fins i tot es va procurar els mitjans per al pagament de la matrícula: va trobar un benefactor, i gràcies a ell Oluwakemi va poder estudiar dos anys allà i ara viu a la residència del col·legi per a cecs. "Estic molt contenta, i enormement agraïda pel que han fet per mi. He après a fer cistells de canya, bosses, corbates i altres complements. A més, puc escriure i llegir en Braille. He realitzat pràctiques al Museu

Nacional i és possible que aconseguixi o pugui fer un treball ben remunerat quan finalitzi els estudis al desembre. Tot aquest procés m'ha ajudat a madurar com a persona, i la meva família també se n'ha beneficiat".

Una associació de dones

Un altre dels projectes que han nascut a l'ombra d'Iroto és una associació de dones. De moment, reuneix 25 mares joves. Totes comparteixen unes circumstàncies biogràfiques difícils: mantenen econòmicament a la família i han hagut d'abandonar l'escola **a una edat molt primerenca**. Senten la necessitat d'ensenyar als seus fills **alguna cosa més que el** cultiu d'un tros de terra. "Estic aprenent a escriure i a llegir", diu Agnes, "per a mi i sobretot pel que podré ensenyar als meus fills". Aquesta associació de dones organitza cursos molt variats,

en els quals les associades es formen en una cultura mínima. Al començament aprenen conceptes bàsics d'higiene, sanitat i cura dels nadons, després participen en classes de cuina, confecció i costura.

Iroto ha cedit una part dels seus terrenys a aquesta associació perquè les dones que ho desitgin puguin també conrear vegetals, principalment okro, ugwu i tomàquets. En aquesta hisenda en potència s'han distribuït tasques i comeses per a la bona marxa de la granja. Pels treballs ben realitzats es donen incentius, i també es premia la puntualitat en les classes i en la realització dels encàrrecs. Juliet, que primer va treballar a la clínica sanitària d'Iroto, i ara dedica gran part del seu temps al desenvolupament de la granja, comenta: "Treballar bé, amb diligència i responsabilitat, pensant en el futur de la família, ha estat per

a mi una fortuna immensa. Què hagués sigut de mi si no hagués conegut Iroto!".

També han manifestat el seu agraïment diverses personalitats civils de la regió que valoren positivament l'impacte social d'Iroto. Una d'elles és el "Kabiyesi" d'Oko Ako, governador de 33 poblacions, que ha declarat: "Estem molt agraïts al 'Women' s Board 'per haver escollit la nostra terra per posar en marxa el Centre de Desenvolupament Rural Iroto. Els resultats estan sent òptims". Sir J. F. Adelaja, destacada celebritat a Itamapako, afegeix: "Iroto ha jugat un paper important en el desenvolupament d'aquesta societat rural. La nostra comunitat ha rebut pau, seguretat, benestar i més vida cristiana".

* Article publicat originalment l'any 2007.

Si desitja rebre més informació o col.laborar amb el projecte, posi's en contacte amb:

Miss Ezinne Ukagwu

Iroto Rural Development Centre

P O Box 4240

Surulere P O

Surulere, Lagos

E-mail: women_board@yahoo.com

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/article/iroto-un-centre-de-desenvolupament-per-a-la-dona-a-nigeria/> (20/04/2025)